

**2016:84****Interpellation av Bo Arkelsten (M) om bilen  
som klassfråga**

Dnr 107/1591-2016

Socialdemokraterna och den rödgrönrosa majoriteten påstår ofta att de stått på de ekonomiskt svaga människornas sida. Med riktade satsningar på ökade nivåer för ekonomiskt bistånd, utökat socioekonomiskt tillägg i skolan samt slopade inkomstkrav i allmännyttan menar majoriteten att prioriteringarna för staden är tydliga – Stockholm ska bli en stad som håller samman.

Verkligheten ser dock annorlunda ut då skillnaderna mellan stadsdelarna i Stockholm är oförändrade och i vissa fall har de till och med ökat.

Innan sommaren beslutade majoriteten om en ny parkeringsplan och nya parkeringsavgifter som bland annat innebär att parkering i när- och ytterförorterna avgiftsbeläggs. Implementeringen av beslutet har nyligen påbörjats runt om i staden vilket väckt mycket känslor. Ett problem som majoriteten inte själva valt att belysa är att de höjda avgifterna, som till stor del är grundade i politiska visioner snarare än faktiskt behov, skapar en situation där bilen blir en klassfråga. Människor som har det gott ställt har inga problem med att betala de högre avgifterna även om det svider lite i plånboken, för ekonomiskt svaga personer kan 6000 kr per år vara direkt avgörande och leda till att de inte längre har råd att ha en bil. Detta kan inte ha varit tanken med majoritetens förslag.

Majoriteten har, efter det att de nya parkeringsavgifterna beslutats, också öppnat upp för möjligheten att helt slopa boendeparkeringen, något som skulle innebära minst fyra gånger så höga avgifter för de som idag har boendeparkering. Precis som i exemplet ovan så innebär det att de med ekonomiska muskler har råd att behålla sin bil medan de med sämre ekonomiska förutsättningar får göra sig av med sin bil.

En annan grupp som parkeringsplanen väljer att försvåra för är människor som har parkeringstillstånd för rörelsehindrade. I syfte att komma åt alla de som fuskar så väljer man att även sätta dit de som följer regelverket och som är i behov av sin bil som ett hjälpmedel i vardagen. Många av de personer som

har parkeringstillstånd för rörelsehindrade är pensionärer, en grupp som även de generellt ofta har små ekonomiska marginaler.

Med anledning av detta önskar jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur ser du på det faktum att förändringarna av parkeringsavgifter i huvudsak slår mot ekonomiskt svaga och fysiskt begränsade personer?
2. Hur hänger förändringarna samman med visionen om ett Stockholm som håller samman och ett jämställt Stockholm där alla ges lika förutsättningar?

Stockholm den 12 oktober 2016

*Bo Arkelsten*